

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 9Co/378/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2212218683
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Barcajová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2014:2212218683.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Barcajovej a členiek senátu JUDr. Márie Klepancovej a JUDr. Evy Behranovej v právnej veci žalobcu: EURO PROVIDUS, a.s., so sídlom Dunajská 15/A, 811 08 Bratislava, IČO: 35 962 682, právne zastúpený: a/k/z/a advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Tajovského 5, 010 01 Žilina, IČO 47 239 000, proti žalovanej: G. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom J.. K. XXXX/XX, XXX XX O. N., o zaplatenie istiny 1.204,57 eura s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda č.k. 6C/369/2012-49 zo dňa 11. júla 2013 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej zamietajúcej časti potvrdzuje.

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti náhrady trov prvostupňového konania zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Rozsudkom napadnutým odvolaním súd prvého stupňa uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi 828,62 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 353,88 eura od 30.08.2009 do zaplatenia a úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 474,74 eura od 05.10.2009 do zaplatenia. Vo zvyšku návrh zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Skutkovo odôvodnil svoje rozhodnutie dokazovaním vykonaným oboznámením sa s pripojenými listinnými dôkazmi, najmä Zmluvami o spotrebiteľskom úvere č. 9290830023, č. 9290830050 a prehľadom splátok k obojmu úverom. Zistil, že žalobca uzatvoril so žalovanou dve zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Na základe zmluvy č. 9290830023 uzatvorenej dňa 30.08.2008 poskytol žalobca žalovanej úver vo výške 464,71 eura a žalovaná sa zaviazala poskytnutý úver spolu s úrokom 20 % ročne a celkovými nákladmi spojenými so spotrebiteľským úverom spolu vo výške 640,12 eura vrátiť žalobcovi v 52 týždenných splátkach, každá vo výške 12,31 eura pri ročnej percentuálnej miere nákladov 94,49 %. Navýšenie je tvorené 20 % ročným úrokom vo výške 48,29 eura, administratívnym poplatkom za poskytnutie a správu úveru vo výške 127,12 eura. Zároveň žalobca uzatvoril so žalovanou dňa 05.10.2008 zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 9290830050, na základe ktorej poskytol žalovanej úver vo výške 531,10 eura a žalovaná sa zaviazala poskytnutý úver spolu s úrokom 20 % ročne a celkovými nákladmi spojenými s úverom spolu vo výške 731,64 eura vrátiť žalobcovi v týždenných splátkach, každá vo výške 14,07 eura pri ročnej percentuálnej miere nákladov 94,49 %. Navýšenie je tvorené 20 % ročným úrokom vo výške 55,18 eura a administratívnym poplatkom za poskytnutie a správu úveru vo výške 145,36 eura. Žalovaná si svoj záväzok vrátiť poskytnutý úver spolu s navýšením podľa jednotlivých zmlúv riadne neplnila. Z úveru vo výške 464,71 eura uhradila sumu 110,83 eura, z úveru vo výške 531,10 eura uhradila 56,36 eura. Súd prvého stupňa ustálil, že medzi účastníkmi došlo k uzavretiu zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, platného a účinného ku dňu uzavretia oboch zmlúv. Preskúmal platnosť oboch zmlúv v zmysle citovaného zákona

o spotrebiteľských úveroch a zistil, že predmetné zmluvy neobsahujú zákonné náležitosti - celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru, podmienky upravujúce jeho čerpanie, konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru, výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Dospel tak k záveru že poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Žalovaná je preto povinná žalobcovi uhradiť iba rozdiel medzi tým, čo jej bolo na základe dvoch zmlúv poskytnuté a tým, čo v skutočnosti žalobcovi uhradila. Na základe prvej zmluvy jej bol poskytnutý úver vo výške 464,71 eura, z ktorého uhradila 110,83 eura, teda k úhrade zostáva 353,88 eura. Pri druhej zmluve obdržala úver vo výške 531,10 eura, z ktorého uhradila 56,36 eura, teda k úhrade zostáva 474,74 eura. Spolu táto pohľadávka predstavuje 828,62 eura. súčasne súd prvého stupňa uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania o 8 % -nych bodov vyšší ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky, platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil poukazom na ustanovenie § 4 ods. 2, ods. 3 zák. č. 258/2001 Z.z., § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z.. O náhrade trov konania rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (v ďalšom texte „OSP“). Bližšie svoje rozhodnutie o náhrade trov konania neodôvodnil.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa v zamietajúcej časti a voči výroku o náhrade trov konania včas podal odvolanie žalobca. Svoje odvolanie odôvodnil tým, že súd prvého stupňa na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia vecí, sú teda splnené zákonné predpoklady odvolania zakotvené ustanoveniami § 205 ods. 2 písm. d) a písm. f) OSP. Rozhodnutie súdu považuje za nesprávne, neodôvodnené a zmätočné. Súd prvého stupňa ignoroval argumentáciu žalobcu, ktorou poukazoval na splnenie podmienok vyžadovaných v ustanovení § 4 ods. 2 písmeno g) (konečná splatnosť) a písm. i) (výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov) vyhlášky číslo 620/2007 Z.z.. Podľa bodu 1.1 zmluvy o spotrebiteľskom úvere číslo 9290830023 predmetom tejto zmluvy je záväzok veriteľa poskytnúť dlžníkovi bezúčelový spotrebiteľský úver vo výške 14.000,- Sk/464,71 eura a záväzok dlžníka splatiť veriteľovi túto sumu zvýšenú o poplatok a 20 % ročný úrok v celkovej výške 19.292,- Sk/640,38 eura. Podľa bodu 1.1 zmluvy o spotrebiteľskom úvere číslo 9290830050 predmetom tejto zmluvy je záväzok veriteľa poskytnúť dlžníkovi bezúčelový spotrebiteľský úver vo výške 16.000,- Sk/531,10 eura a záväzok dlžníka splatiť veriteľovi túto sumu zvýšenú o poplatok a 20 % ročný úrok spolu v celkovej výške 22.048,- Sk/731,86 eura. Pri oboch zmluvách bola teda celkom jasne stanovená celková výška a mena poskytnutého úveru. Limit opakovaného čerpania nebolo potrebné stanovovať, nakoľko nešlo o revolvingový úver, ani o úver s povoleným prečerpaním. Zmluva obsahuje zákonom vyžadované náležitosti, teda celkovú výšku úveru a menu, v ktorej je úver poskytovaný, aj podmienky pre čerpanie tohto úveru. Podľa bodu 1.5. zmluvy o spotrebiteľskom úvere číslo 9290830023 a 9290830050 konečná splatnosť úveru je 52 týždňov odo dňa podpisu predmetnej zmluvy, a to v deň, ktorý sa pomenovaním zhoduje s dňom podpisu tejto zmluvy. Žalobca poukázal na znenie vyhlášky číslo 620/2007 Z.z., podľa ktorej sa uvádza buď konkrétny dátum alebo dĺžka obdobia v dňoch, týždňoch, mesiacoch alebo rokoch, na ktoré je spotrebiteľský úver poskytovaný. Žalobca s poukazom na uvedené má jednoznačne za to, že predložené zmluvy zákonné náležitosti obsahujú. Informácie o výške, počte a splatnosti splátok obe zmluvy o spotrebiteľskom úvere obsahujú v bode 1.3 a 1.4. Žalobca ďalej poukázal na základné právo na súdnu ochranu v občianskom súdnom konaní podľa článku 46 ods. 1 Ústavy SR, súčasťou ktorého je aj právo účastníka na riadne odôvodnenie v zmysle § 157 ods. 2 OSP. Má za to, že jeho nárok je v celej výške dôvodný, teda mu prináleží aj náhrada trov konania a trov právneho zastúpenia, tak ako boli tieto uplatnené. Bolo by v rozpore so zásadou úspechu konania, ak by nebola priznaná aspoň časť trov. Úspech žalobcu v konaní pred súdom prvého stupňa, aj keď len čiastočný, nemožno považovať za nepatrný. Súd prvého stupňa nesprávne aplikoval ustanovenie § 142 ods. 2 OSP, pričom nepriznanie trov konania účastníkovi, ktorý bol v konaní čiastočne úspešný a ktorému trovy vznikli, nijakým spôsobom neodôvodnil. Podľa rozhodnutia súdu prvého stupňa bol úspešný v časti 68,82 % a neúspešný v časti 31,23 %, čo by malo predstavovať neúspech žalovanej. Rozdiel úspechu a neúspechu je 37,60 %, žalobcovi by teda pri použití zásady úspechu v konaní vznikol nárok na náhradu trov konania a trov právneho zastúpenia v časti 37,60 % vyčíslených trov. S poukazom na vyššie uvedené navrhol, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie v odvolaní napadnutej časti zrušil a vrátil vec súdu prvého stupňa na nové konanie.

Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu nevyjadřila.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP), po zistení, že odvolanie podal včas účastník konania (§ 201, 204 OSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je opravný prostriedok prípustný (§ 202 OSP), preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 OSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 OSP) a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok v zamietajúcej časti je vecne správny a napadnutý výrok o náhrade trov konania je potrebné zrušiť pre nepreskúmateľnosť. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie vydal pomerom hlasov 3:0, t.j. jednomyseľne (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z.z.).

Odvolací súd vo veci rozhodol podľa ustanovenia § 214 ods. 2 OSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania tak, že rozsudok verejne vyhlásil, nakoľko vec bola ústne prejednaná pred súdom prvého stupňa a v odvolacom konaní nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, nejedná sa o konanie, v ktorom by súd prvého stupňa rozhodol podľa § 115a bez nariadenia pojednávania a je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, nejde ani o konanie vo veciach porušovania zásady rovnakého zaobchádzania a nariadenie pojednávania nevyžaduje ani dôležitý verejný záujem.

Podľa § 219 ods. 1 a 2 OSP odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

V preskúmvanej veci sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého zamietajúceho rozhodnutia, pričom konštatuje správnosť dôvodov rozhodnutia súdu prvého stupňa. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia poukazuje na nasledovné skutočnosti:

Je nepochybné, že v prípade predmetných zmlúv sa jedná o spotrebiteľské zmluvy, na ktoré sa vzťahujú ustanovenia zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch.

Podľa § 4 ods. 1, 2 citovaného zákona účinného ku dňu uzatvorenia predmetných zmlúv zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať aj výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (ods. 2 písm. i cit. ustanovenia).

Súhlasne so súdom prvého stupňa odvolací súd konštatuje, že zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 30.08.2008 a 05.10.2008 neobsahujú uvedené podstatné náležitosti. V zmluvách je síce uvedená výška splátok, nie je však zrejmé, z akej časti je splátka tvorená istinou a z akej úrokmi a poplatkami. V zmluvách nie sú uvedené ani presné termíny splátok, odkaz na 7. kalendárny deň odo dňa uzatvorenia zmluvy a každý nasledujúci deň, ktorý sa pomenovaním zhoduje s dňom, kedy bol dlžník povinný splatiť prvú splátku, je nejednoznačné a nepresné uvedenie termínu splátky. Z uvedeného dôvodu súd prvého stupňa správne aplikoval ustanovenie ods. 3 cit. ustanovenia s tým, že poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Odvolací súd konštatuje, že súd prvého stupňa vo veci riadne zistil skutkový stav, výsledky vykonaného dokazovania vyhodnotil správne a vec posúdil správne aj po právnej stránke. Odvolacie námietky žalobcu sú nedôvodné.

Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v zamietajúcej časti podľa ustanovenia § 219 ods. 1 OSP ako vecne správny potvrdil.

Podľa § 221 ods. 1 písm. f) OSP súd rozhodnutie zruší, ak sa účastníkovi konania postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom.

Pod odňatím možnosti konať pred súdom treba rozumieť taký závadný (zákonu sa priečiaci) procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia jeho procesných práv, priznaných mu v občianskom súdnom konaní za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. O vadu, ktorá je z hľadiska ustanovenia § 221 ods. 1 písm. f) OSP významná, ide najmä vtedy, ak súd v konaní postupoval v rozpore so zákonom, prípadne s ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi a týmto postupom odňal účastníkovi konania jeho procesné práva, ktoré mu právny poriadok priznáva.

V preskúmvanej veci súd prvého stupňa postupoval v rozpore s ustanovením § 157 ods. 2 OSP v tej časti svojho rozhodnutia, ktorou rozhodol o náhrade trov konania. Súd prvého stupňa neodôvodnil spôsob aplikácie ustanovenia § 142 ods. 2 OSP v situácii, keď žalobcovi v konaní vznikli trovy konania vrátane trov právneho zastúpenia, pričom v konaní mal i keď len čiastočný úspech. Neodôvodnenie rozhodnutia o náhrade trov konania spôsobilo nepreskúmateľnosť tohto rozhodnutia a prišlo k odňatiu možnosti žalobcu konať pred súdom.

So zreteľom na uvedené odvolací súd zrušil napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa v časti náhrady trov konania (§ 221 ods. 1 písm. f) OSP) a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 221 ods. 2 OSP).

V ďalšom konaní súd prvého stupňa posúdi účelnosť vynaložených trov, prihliadne na zásadu zodpovednosti za výsledok sporu aj z hľadiska úspechu vo veci, vyporiada sa s námietkami žalobcu uvedenými v odvolaní a znova o náhrade trov konania rozhodne, pričom svoje rozhodnutie náležite odôvodní. V zmysle ustanovenia § 224 ods. 3 OSP v rozhodnutí o náhrade trov rozhodne súd prvého stupňa aj o trovách odvolacieho konania.

Poučenie:

Tento rozsudok nemožno napadnúť odvolaním.